

**MINISTER
SPORTU I TURYSTYKI**

DT -II-0700-2210-ms/07

SECRETARIAAT
Biuro Prac Senackich
wpłynęło dn. 13.08.07
nr 4428 podpis.....

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 13.08.07
nr 5730 podpis.....

Warszawa, 12 września 2007 r.

BPS

Pan Bogdan Burusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Stanowisko Pana Marszałka

Przedkładam Panu Marszałkowi stanowisko do oświadczenia złożonego przez Pana Senatora Andrzeja Jarocha i Pana Senatora Mieczysława Szyszkę na 37 posiedzeniu Senatu w dniu 26 lipca 2007 r., znak BPS/DSK-043-476/07, w sprawie postulatów zaostrezenia wymogów stawianych organizatorom i pośrednikom turystycznym w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 223, poz. 2268 z późn. zm).

Na wstępie chciałbym przekazać Panom Senatorom podziękowania za zainteresowanie problematyką turystyki i przekazanie sugestii dotyczących zmian w ustawie o usługach turystycznych, które wpisują się w trwające od kilku miesięcy prace nad kierunkami nowelizacji przedmiotowej ustawy.

Ustawa o usługach turystycznych obowiązuje od 10 lat, biorąc pod uwagę wydarzenia z poprzednich sezonów turystycznych, występuje konieczność wprowadzenia zmian, które efektywniej zabezpieczą interesy klientów biur podróży.

W związku z powyższym obszarami ustawy o usługach turystycznych wymagającymi interwencji w pierwszej kolejności są:

- uregulowanie kwestii świadczenia usług turystycznych przez podmioty nie będące przedsiębiorcami, a w szczególności organizowanie imprez turystycznych przez takie podmioty;
- uzupełnienie systemu zabezpieczeń finansowych o dodatkowe formy bardziej efektywne z punktu widzenia ochrony klienta;
- poprawa systemu kontroli podmiotów świadczących usługi turystyczne.

Odnosząc się szczegółowo do przedstawionych przez Panów propozycji należy podnieść co następuje:

- 1) Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie organizowania imprez turystycznych oraz pośredniczenia na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych jest obowiązany zawrzeć umowę ubezpieczenia na rzecz klientów w zakresie pokrycia kosztów powrotu klienta do kraju, w wypadku gdy organizator turystyki lub pośrednik turystyczny wbrew obowiązkowi nie zapewnia tego powrotu, a także na pokrycie zwrotu wpłat wniesionych przez klientów

w razie niewykonania zobowiązań umownych. Ten rodzaj ubezpieczenia jest szczegółowo uregulowany przez rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 17 lutego 2005 r. w sprawie ubezpieczenia na rzecz klientów w związku z działalnością wykonywaną przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych (Dz. U. Nr 32, poz. 281). Szczegółowa konstrukcja przedmiotowego ubezpieczenia zabezpiecza interesy poszczególnych klientów ponieważ minimalna suma gwarancyjna na rzecz jednego klienta zawsze musi stanowić równowartość ceny imprezy turystycznej.

Dlatego też zgłoszona przez Panów Senatorów propozycja prowadziłaby do powielania już funkcjonującego rozwiązania.

Niezależnie od opisanej powyżej, bardzo korzystnej dla klientów, formy zabezpieczenia finansowego ustawa o usługach turystycznych wprowadziła alternatywną formę zabezpieczenia w postaci gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej. Te formy zabezpieczenia są mniej korzystne dla klientów. We wszystkich przypadkach, w których należało uruchamiać zabezpieczenie finansowe w formie gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej, suma zabezpieczenia finansowego nie wystarczyła w pełni na zwrot sum wpłaconych przez klientów, co do których impreza turystyczna nie doszła do skutku ze względu na niewypłacalność organizatora turystyki.

Dlatego też rozważane jest uzupełnienie tej formy zabezpieczenia o dodatkowe, np.: utworzenia Rezerwowego Funduszu Ochrony Konsumenta jako uzupełniającej formy zabezpieczenia finansowego. Przynależność do Funduszu wiązałaby się z możliwością posiadania przez organizatora turystyki niższej gwarancji bankowej. W przypadku braku przynależności do Funduszu organizator turystyki byłby zobowiązany posiadać znacznie wyższą niż obecnie gwarancję lub ubezpieczenie na rzecz klienta. Bądź też pozostawienie tylko jednej korzystnej dla klientów formy ubezpieczenia na rzecz klientów.

- 2) Doprecyzowanie art. 5 ust. 1 ustawy tak aby jednoznacznie wskazywał obowiązek posiadania kwalifikacji określonych w art. 6 ust. 1 ustawy.

Wskazywany przez Panów Senatorów przepis wyraźnie wskazuje, iż jednym z warunków prowadzenia działalności organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego jest posiadanie odpowiedniego wykształcenia i praktyki i bez spełnienia tych wymagań działalność nie może być wykonywana.

Natomiast wskazywany przez Panów Senatorów problem jest szerszy i dotyczy przedsiębiorców działających w formie spółek prawa handlowego i ich zarządów, gdzie zgodnie zarówno z ustawą o swobodzie działalności gospodarczej jak i z ustawą o usługach turystycznych nie ma wymogu aby to zarząd spółki spełniał wymagania dotyczące wykształcenia i praktyki, wystarczy, iż spółka zatrudni jako osobę wskazaną do kierowania działalnością firmy, osobę, która spełnia wymagania ustawy o usługach turystycznych. Taka sytuacja prowadzi do stanu, w którym organizator turystyki działający w formie spółki prawa handlowego, otrzymując zakaz prowadzenia działalności przez okres 3 lat może zgodnie z prawem założyć nową spółkę i prowadzić tą samą działalność. Takie sytuacje nie są możliwe w przypadku przedsiębiorców będących osobami fizycznymi.

Rozważane są zmiany w zakresie art. 5, które uniemożliwiłyby stosowanie powyższych praktyk.

- 3) Wprowadzenie obowiązku potwierdzania kwalifikacji wymaganych w art. 6 ust. 1 ustawy o usługach turystycznych już na etapie zgłoszenia do rejestru organizatorów i pośredników turystycznych.

Przyjęcie tej propozycji pozostawałoby w sprzeczności z art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, zgodnie z którym organ prowadzący, na podstawie przepisów regulujących daną działalność gospodarczą, rejestr działalności

regulowanej dokonuje wpisu na wniosek przedsiębiorcy, po złożeniu przez przedsiębiorcę oświadczenia o spełnieniu warunków wymaganych do wykonywania tej działalności. Wpisu do rejestru dokonuje się na podstawie oświadczenia przedsiębiorcy i nie ma możliwości dokonywania kontroli (uprzedniej) dokumentów podczas składania wniosku.

Ponadto dodatkowe zastrzanie warunków podejmowania działalności organizatora turystyki/pośrednika turystycznego stałoby w sprzeczności z wymaganiami jakie nałożono na kraje członkowskie w drodze dyrektywy 2006/123 o usługach na rynku wewnętrznym zmierzającej do upraszczania warunków i procedur związanych ze świadczeniem usług we wspólnocie europejskiej.

- 4) Wprowadzenie obligatoryjnej kontroli sprawowanej przez ministra właściwego ds. turystyki.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy o usługach turystycznych minister właściwy ds. turystyki posiada uprawnienia kontrolne w stosunku do organizatorów turystyki i pośredników turystycznych. Jednak proponowana przez Panów centralizacja uprawnień kontrolnych nie rozwiązuje przedstawianego problemu.

Aktualnie obowiązujący system delegowania uprawnień kontrolnych na szczebel samorządu województwa jest uzasadniony m.in. ze względu na fakt, iż to marszałkowie właściwi ze względu na siedzibę przedsiębiorców dokonują wpisów do rejestrów działalności regulowanej.

W celu wzmocnienia systemu kontroli rozważa się rozszerzenie zakresu przedmiotowego kontroli tak aby marszałek województwa miał podstawę prawną, w razie potrzeby, do kontroli sytuacji finansowej organizatora i odpowiednio wczesnej reakcji w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości.

2

Powiat
Z up. MINISTRA SPORTU I TURYSTYKI

Maciej Jajtowski
PODSEKRETARZ STANU